

The Filth and the Fury

The Filth and the Fury är en dokumentärfilm om det engelska punkbandet Sex Pistols. Filmen är en skildring från den tid då bandet bildades 1975, dess upplösning 26 månader senare 1978 fram till basisten Sid Vicious död året därpå. Filmen placerar Sex Pistols i ett samhälleligt och kulturellt sammanhang och väcker frågor kring ungdomskultur, dess relation till samhället och myterna kring rockmusiken.

Rekommenderad för gymnasiet

En filmhandledning av Clas Österholm

Filmens handling – och The Sex Pistols Story

Till TV-bilder från 1970-talets England med demonstrationer, upplopp och briserande IRA-bomber, hörs den före detta sångaren i Sex Pistols John Lydons berättarröst: "Tro inte allt ni ser om rockbranschen. Det är ett helvete, det är hårt, det är hemskt. Men det var värt det. För det viktigaste är vad man åstadkommit i slutet av arbetsdagen." Han kommenterar vidare situationen i England under landets politiskt kaotiska 70-tal. Därpå följer en presentation av de blivande medlemmarna i Sex Pistols: Steve Jones, Paul Cook, Glen Matlock, John Lydon (Johnny Rotten). Basisten Sid Vicious presenteras i ett senare skede av filmen.

I kronologisk ordning redovisas gruppens historia. Hur kompisarna från stadsdelen Shepards Bush utanför London, Steve Jones och Paul Cook, bildar ett band. Steve Jones tillbringar större delen av sina dagar i modebutiken Let It Rock i London som drivs av den excentriske före detta konstskolestudenten Malcolm McLaren och klädskaparen Vivienne Westwood. McLaren fixar en replokal till bandet och Glen Matlock som jobbar extra i affären blir bandets basist. De saknar dock en karismatisk sångare. McLaren får upp ögonen för en ung man vid namn John Lydon, snart kallad Johnny Rotten, som passar utmärkt för uppdraget. Bandet döps till Sex Pistols och debuterar med en miss-

Johnny Rotten – karismatisk sångare i skandalomsusade "Sex Pistols".

lyckad spelning på St. Martins College i London i slutet av 1975.

Under 1976 får Sex Pistols långsamt en skara trogna beundrare. Efter upplopp på en spelning sprider sig ryktet om det våldsbenägna bandet och de portförbjuds på ett flertal spelställen. De skriver kontrakt med skivbolaget EMI och spelar strax därefter in debutsingeln "Anarchy in the UK".

Sex Pistols gör skandal när de framträder i TV-programmet "Today". Redigt berusade och provocerade av programledaren Bill Grundy börjar invektiven hagla i direktsändning. Nästa dag är bandet förstasidesstoff i landets tidningar, mediadrevet är satt i rullning. Som en konsekvens av detta köper EMI ut bandet i januari 1977. Efter en tids konflikt med John Lydon lämnar Glen Matlock bandet. Som ersättare anlitas John Lydons kompis John Ritchie, mer känd som Sid Vicious, som sedan starten varit ett av Sex Pistols allra största fans. Han kan absolut inte spela bas, men vad gör det när han har rätt attityd och ser bra ut.

Sex Pistols skriver kontrakt med skivbolaget A&M vilket undertecknas utanför Buckingham Palace. Men några dagar senare sparkas de från skivbolaget, bl a på grund av ett alltför vilt partajande på skivbolagets kontor. Lagom till 25-årsfirandet av drottning Elisabeths kröning spelar de

in singeln "God Save the Queen". På skivkonvolutet syns ett porträtt av drottningen med en säkerhetsnål genom näsan. Bandet skriver kontrakt med Virgin Records och för att på sitt sätt ge sitt bidrag till drottning-jubileet ger de en konsert ombord på en båt på Themsen som abrupt stoppas av polisen. Singeln "God Save the Queen" utsätts för en media blockad och radiostationer vägrar att spela den. Trots detta klättrar den till toppen på försäljningslistan – vilket emellertid inte redovisas officiellt.

Nancy Spungen, en heroinmissbrukande groupie från USA, dyker upp vid Sid Vicious sida som hans flickvän. Hon har lockats till England av bandets skandalösa rubriker. Till sammans går Sid och Nancy allt djupare ner sig i heroinberoendet – medan de övriga bandmedlemmarna gör allt för att göra sig av med henne. Samtidigt ökar konflikterna inom bandet och John Lydon står i ständig kollisionkurs med managern McLaren.

Medias klappjakt på Sex Pistols intensifieras och alla, från politiker till folk på gatan har åsikter om gruppen. Filmen visar hur moralpaniken sprider sig som en löpeld över England. Men orsaken ligger inte i vad bandet uttrycker med sin musik utan det är deras moraliskt förkastliga beteende som upprör – de spottar och svär.

I slutet av 1977 släpper Sex Pistols sitt enda officiella album "Never Mind the Bollocks – Here's the Sex Pistols" som åker högst upp på försäljningslistan, trots att många butiker bojkottar den. Bandets sista spelning i England äger rum på Ivanhoes Club i Huddersfield på juldagen 1977. Spelningen är ett kalas som arrangeras för barnen till arbetslösa brandmän och ensamstående föräldrar, och skivbolaget Virgin bjuder på läsk och tårta. Under spelningen kastar lyckliga ungar tårta på en lika lycklig John Lydon.

I januari 1978 beger sig gruppen på en USA-turné. Sid Vicious narkotikaberoende är ohanterligt. Splittningen inom gruppen är nu uppenbar och den amerikanska publiken har stora problem med brittenas provocerande cynism. Mottagandet blir ibland rent hotfullt. Sex Pistols sista konsert äger rum på The Winterland Ballroom i San Francisco den 14 januari 1978. John Lydon har fått nog av Malcolm McLaren och föreslår för de andra i gruppen att de ska fortsätta själva utan managern, annars hoppar han av. Steve Jones och Paul Cook nappar inte på förslaget. Efter extranumret "No Fun" avbryter John Lydon konserten, och han avslutar med att säga till publiken: "Har ni nånsin haft känslan av att vara lurade?" Sex Pistols är splittrat.

I oktober 1978, nio månader efter att bandet lagts ner, hittas Sid Vicious flickvän Nancy Spungen död i parets rum på Chelsea Hotel i New York. Hon har flera knivhugg i magen, och Sid Vicious anklagas för mord. Han släpps mot borgen men den 2 februari 1979, innan det hinner bli rättegång dör Sid Vicious av en överdos heroin. John Lydon är i filmen både ängerfull och bitter när han talar om sin döde vän. Ängerfull för att han var ung och naiv och inte kunde hjälpa honom, bitter på hur press och bandets omgivning profiterade på Sids död.

Filmen slutar med att John ger ett råd till framtida generationer:

"We did what we had to do. And we didn't survive. Only the fakes survive.

I want the future generations to wake up and say: Fuck off, this is the truth!"

Filmens bakgrund och form

Filmens regissör Julien Temple kom första gången i kontakt med Sex Pistols 1975 under sina studier på en

filmskola. Gripen av bandets energi och utstrålning bestämde han sig för att dokumentera dem med sin filmkamera. Han följde dem under deras korta karriär och efter att bandet splittrats använde han delar av materialet för att göra filmen *The Great Rock 'n' Roll Swindle* från 1979.

Filmen är en provocerande och cynisk skildring av Sex Pistols historia där managern Malcolm McLaren som filmens huvudperson driver tesen att Sex Pistols är hans egen skapelse i kommersialismens namn. Tjugo år senare plockar nu Julien Temple åter fram sitt filmmaterial för att sammanställa *The Filth and the Fury*. Den här gången ska gruppens egen version av historien offentliggöras.

The Filth and the Fury är en dokumentärfilm, en klippfilm bestående av olika historiska bildmaterial – nyhetsreportage, intervjuer, reklamfilmer, filmcitat och TV-program från 70-talet – som klippts samman till ett collage. Intervjuerna med bandmedlemmarna i nutid sker vid separata situationer, där de endast syns som skuggfigurer med ansiktena dolda i mörker. Intervjun med Sid Vicious är gjord av filmens regissör Julien Temple i Hyde Park året innan Sid Vicious dog. I filmens inledning kan det vara svårt att veta vem som talar på ljudspåret. Det sägs t ex inte att det är John Lydons röst som introducerar oss till historien. Något senare presenteras rösterna med textskyltar. Managern Malcolm McLarens kommentarer till historien är tagna från tidigare filmat material, alltså inte från nutid, vilket aldrig tydligt framgår.

Dokumentärfilmen brukar ofta sättas i motsats till fiktionsfilm och då också ses som mer sann eller objektiv. Orsaken skulle vara att en dokumentärfilm tar sin utgångspunkt i autentiskt material och att personer som befinner sig framför kameran inte är agerande skådespelare. Men man måste hålla i minnet att de bilder av verkligheten som visas i en dokumentärfilm inte är det samma som verkligheten, utan väl utvalda och redigerade efter det syfte som filmskaparen har. *The Filth and the Fury* är ett tydligt exempel på att varje bildval och varje klipp är ett ställningstagande. Regissören Julien Temple klipper associativt samman bilder från exempelvis nyhetsinslag, filmen *Richard III* eller komedipro-

Johnny Rotten – förgrundsfigur i ett band som var en enda stor provokation.

gram på TV, med de intervjuades berättelser eller musikinslag för att förtydliga ståndpunkter och argumentera för sin sak. Dessa ofta elakt satiriska montage och filmens provocerande attityd har referenser till punkens egen estetik.

★ Diskutera *The Filth and the Fury* som dokumentärfilm i samband med begrepp som sanning och objektivitet. Diskutera den teknik med exempelvis associativa klipp som regissören använder.

★ Vad vill filmen säga oss? Filmen avslutas med att John Lydon säger: "I want the future generations to wake up and say: Fuck off, this is the truth!" Fungerar filmen som ett politiskt statement, provokation och inspiration eller är det kort och gott en historiektion?

Punkens framväxt

*"God save the Queen – And her fascist regime
It made you a moron – A potential H-bomb
God save the Queen – She's not a human being
There is no future in England's dreaming
Don't be told what you want
Don't be told what you need
No future, no future, no future for you...
/.../
When there is no future how can there be sin?
We are the flowers in the dustbin
We are the poison in the machine..."*

Ur "Good Save the Queen", Sex Pistols 1977

Arbetarkulturen i England har en lång och relativt homogen tradition.

Efter andra världskriget har denna kultur successivt brutits upp genom 50- och 60-talens ekonomiska expansion och samhällliga struktur-omvandlingar. Det är detta som anses vara skälet till att det är i England som man kan hitta prototyperna till så många av Europas arbetarsubkulturer, från 50-talets teddy-boys och rockers till mods, skinheads, punkare m fl.

Sex Pistols och punken växte fram i ett England som befann sig i en allvarlig konjunkturnedgång med gruvstrejker, oljekris och regeringskris. 1975 nådde arbetslöshetsciffrorna den högsta nivån sedan andra världskriget – och de mest utsatta var den unga generationen som precis lämnat skolan. 60-talets optimism och relativa politiska enighet var nu enbart en hägring, de sociala strukturerna bröts alltmer samman och 70-talets radikaler från 68-generationen och undergroundrörelser institutionaliserades eller dog ut. I London rådde till råga på allt en sopstrejk som dekorerade stadsbilden med berg av avfall, och IRA gjorde sin närvaro tydlig genom regelbundna terroristattacker.

Det var i denna miljö som konstskolestudenten Malcolm McLaren tillsammans med klädskaparen Vivienne Westwood öppnade butiken Let it Rock i London, vilket skulle bli en samlingspunkt för Londons mer excentriska figurer. Inspirerad av den avantgardistiska rörelsen "situationismen" och amerikansk punk från tidigt sjuttioital, i kombination med en osvikliga känsla för mekanismerna bakom subkulturerna och i synnerhet deras samverkan med media, musik och modeindustri, lägger McLaren därmed grunden till punkrörelsen.

Den vedertagna uppfattningen om punken är att den på ett artikulerat såväl som symboliskt plan uttryckte och kommenterade samhällets kris. Punkarnas kläder och attityd åskådliggjorde människors främlingskap, desperation och apati. Punkaren blev närmast till arketyper för den moderna storstadsmänniskan som agerade ut desperationen och rotlösheten, men utan att odla visioner och utopier; "There is no future in England's dreaming" som John Lydens text lyder i "God Save the Queen". Istället eftersträvades kaos och sammanbrott och en total omkastning av alla de vedertagna värden som det borgerliga samhället stod för – fult blev snyggt, falskt

blev äkta. Ingenting var heligt. Allt var tillåtet. Detta förklarar motsägelsefullheten med exempelvis punkens flirtande med nazistiska symboler som t ex hakkorsen – en symbol som egentligen stod i bjärt kontrast till punkens antitotalitära ideologi. Men det provocerade.

Punken skapade nya miljöer där människor blev medvetna om sig själva, säger John Lydon i filmen. Exempelvis stod rörelsen för en typ av neutralisering av könen som medförde att tjejerna var relativt jämställda med killarna. Punkens var inte heller enbart en dörröppnare för bildandet av nya popband. Inställningen att "alla kan göra det" medförde även att unga människor började skriva om sin musik och det växte fram en alternativ punkpress, med så kallade fanzines.

En betydande drivkraft för bildandet av Sex Pistols var flykten från tristessen, att få ha kul, dricka sprit och träffa tjejer. Det politiska intresset i bandet var i stort sett obefintligt – förutom hos John Lydon som skrev bandets texter. Politisk kan man däremot säga att punken blev som rörelse genom att den stod för en tradition av opposition och radikalism. Om man är av den åsikten att historien skapas av dem som ifrågasätter och säger nej, förde punken denna tradition stolt vidare till världens arbetarklassungdomar.

Idag för punkrörelsen en tynande tillvaro, men arvet lever kvar hos mängder av unga förbannade människor som vill få sina åsikter synliga. En protesterörelse i form av hip hop-kulturen har sedan ett antal år exempelvis vuxit fram i framför allt storstädernas förorter. Genom musiken och på de etniskt blandade ungdomarnas eget "förtroendesspråk" formulerar de livsvillkoren och kritiken mot samhället.

Subkulturerna och motkrafterna växer naturligtvis även fram utanför den musikaliska färan. Militanta veganer, husockupanter och anarkistiska rörelser gror bland ungdomar som finner dessa kanaler effektivare än de politiska partierna. I Stockholm dök gatufesten "Reclaim the City" upp och tog gatorna i besittning i protest mot nya vägsatsningar och myndigheternas ökade våld. Under paroller som "Makten åt folket! Ingen människa är illegal! Inte en meter motorväg till! No justice no peace!" proklamerade man för en stad "baserad på demokrati, öppenhet, tolerans, jämlikhet, rättvisa och

en levande kultur".

★ Vad ger filmen för intryck av vad punken var för något? Vad stod punken för, vad var målet? Vad har punkrörelsen att säga oss idag, känns dess estetik och "ideologi" relevant idag? Går den att överföra till dagens samhälle? Vad associerar ordet punk till idag?

Rädsla och moralisk panik

Rockmusiken har sedan dess födelse på 50-talet varit ett tacksamt vapen i generationsupporen. När det i *The Filth and the Fury* meddelas genom ett radioinslag att Elvis Presley är död, blir det en bild av ett paradigmskifte. En gammal nedknarkad matmissbrukare som symbolen för rockarvet från 50-talet går i graven och ersätts av en ny generation unga arga pojkar och flickor som förklarar krig mot etablisemanget. Rocken är död, länge leve rocken! Men den chockerande effekten på föräldragenerationen tycks vara den samma – i lika hög grad som Sex Pistols lyckades få den brittiska medelklassen att sätta teet i halsen när bandet svor i TV, höjde Elvis blodtrycket på 50-talets amerikanska medelklass genom att rulla med höfterna.

Den bild som filmen ger av den moraliska panik som bröt ut i och med Sex Pistols intåg i det brittiska samhället ter sig idag snarast komisk, trots sin skrämmande konservatism och puritanism. Den utlösande faktorn var när Sex Pistols gästade TV-programmet "Today". Redigt berusade intervjuas de av en lika drucken programledare som gjorde vad han kunde för att provocera dem att "säga något skandalöst". Och gruppen, i synnerhet Steve Jones, var inte sena att nappa på bytet. Nästa dag stod det inte att läsa om annat i landets tidningar. Tjugo sekunder av direktsänd ungdomsfylla och förolämpningar blåstes upp till en nationell skandal. Tidningen Daily Mirrors rubrik löd: "The Filth and the Fury: A pop group shocked millions of viewers last night with the filthiest language ever heard on British television." Vidare gick att läsa i samma tidning: "Lorry-driver James Holmes, 47, was so outraged that his eight-year-old son Lee heard the swearing... that he kicked the screen of his TV." Eller som Bernard Brook Partridge, fullmäktigeledamot i London, något senare skulle uttrycka saken: "I think the Sex Pistols are the antithe-

Sid Vicious – kunde absolut inte spela bas men såg bra ut och hade rätt attityd.

sis of humankind. The whole world will be better for their non existence.” John Lydon säger vid ett tillfälle i filmen att ”Vi förklarade krig mot England, utan att mena det.”

Rädslan för en ungdomsvärld utanför de vuxnas kontroll går tillbaka till åtminstone industrialismens barn- dom. Dickens skildrar exempelvis i sina romaner kriminella ligor, gäng av arbetarbarn som spred skräck i städerna, och hur borgerligheten försöker att integrera dessa barn i samhället. Och Mark Twain lär ha uttryckt fenomenet som att ”uppfos- tran är de vuxnas organiserade för- svar mot den efterföljande generatio- nen.” Under efterkrigstiden blev oron emellertid mer påtaglig. Plötsligt föreföll det som om en hel generation saknade moraliska normer. I Sverige inträffade de första ungdomskravallerna redan 1948, åtskilliga år före rockens födelse men för vuxengenerationen som sökte syndabockar kom snart musiken att bli ett tacksamt objekt.

Lågkonjunkturer har en tendens att blåsa liv i ungdomsfientlighet. Från att ungdomen varit en viktig faktor i en dynamisk ekonomi och ett tecken på den ljusa framtiden både i form av marknad och nationell symbol under 1950- och 60-talen, gjorde 70- talets ekonomiska kris ungdomen till ett problem. I en blandning av rädsla och oro för framtiden börjar vuxengenerationen att predika krav på tukt och förmaning – de vägrar inse att de normer och perspektiv som de själva

växt upp med blivit föräldrade.

Något förenklat kan man säga att tidigare generationer levde ett mer icke ifrågasättande liv – man blev vid sin läst – vilket gjorde tillvaron relativt enkel för den enskilde individen. Man hade svårt att tänka sig att livet skulle kunna se annorlunda ut. Efterkrigstiden har inneburit en serie stora strukturomvandlingar i Europa som minskat tillgången till traditionella ungdomsjobb och slagit sönder etablerade sociala nätverk. Kulturella normer och värderingar har lösts upp utan att ersättas av nya. Utvecklingen kan benämnas, med den tyske pedagogen och socialfilosofen Thomas Ziehes ord som ”kulturell friställning” och innebär att det inte längre är självklart att ungdomen väljer de livsmönster som gav tidigare generationer struktur och innehåll. Man ställs inför till synes oändliga valmöjligheter som skapat stora problem med identitetslöshet och alienation. Det har uppstått ett slags frizon där man kan sysselsätta sig med existentiella frågor. Ungdomskulturerna handlar ur detta perspektiv om att bryta väg snarare än att följa en tradition, vilket skapar rädsla hos vuxengenerationen för att det man byggt upp håller på att gå förlorat.

★ Hur reagerar man på filmens skildring av vad som hände i England på grund av Sex Pistols? Går det att överföra till några exempel från dagens Sverige? Vad grundar sig moraliska paniker som denna egentligen på? Varför är föräldragenerationen

rädd för att ungdomarna kanske inte blir som dem? Är man rädd för att det man byggt upp håller på att gå förlorat?

★ Är det svårare att vara ungdomsrebell idag än för 25 år sedan – nu när exempelvis den första punkgenerationen blivit tonårsföräldrar? Håller generationsgränserna på att suddas ut eller tar de sig nya uttryck? Finns det ”heliga kor” i dagens Sverige som man inte ”får” häckla – exempelvis kungafamiljen?

Musik och mode

Den musikaliska scenen i England början av 70-talet dominerades av svulstiga arenarockband, glamrock eller konstskolepop á la David Bowie och Roxy Music. Den pretentiösa attityden hos i synnerhet dessa senare grupper avlägsnade rocken alltmer från den unga arbetarklassens vardag. Punkens skitiga och asfaltsnära attityd och dess medvetenhet om klasskillnader stod i rak motsats till dessa stjärnors posering. Genom punken, har det hävdats, återerövrades rocken till publiken. ”Om vi hade en målsättning så var det att påtvinga våra arbetarklass åsikter till allmänheten, vilken inte existerade i popmusiken under den tiden.”, säger John Lydon i filmen. ”Kidsen vill ha elände och död, de vill ha hotande ljud därför att det är det som väcker dem ut ur apatin. Sex Pistols kom inte till mänsklighetens tjänst för att göra folk lyckliga, det var attack som

gällde.”

Punkens klädkod gick ut på att vad som helst, rimligt eller inte, kunde bli en del av vad Vivien Westwood kallade ”konfrontationsklädsel”. De konventionella föreställningarna om skönhet förkastades. Det perversa och abnorma fick ett värde i sig självt, särskilt den sexuella fetischismens förbjudna signalsystem. I filmen poängterar John Lydon däremot att klädseln tillkom av praktiska skäl och i brist på pengar. Hade man trasiga byxor så kunde man laga dem med en säkerhetsnål. Han uttrycker också sin besvikelse över hur punken alltmer kom att likna en kommersiell yttring, den blev ett mode som även borgerligheten fick smak för. ”Vykortspunkare” i skinnjackor och färgglada mohikanfrisyrer fick stå som symbol för punkrörelsen, när punken enligt Lydon bara handlade om att vara sig själv.

★ Subkulturen bygger till stor del på det motstridiga sökandet efter samhörighet med ett fåtal, och avståndstagande från flertalet. Att i sitt identitetssökande inte vara som alla andra, men att söka sig till likasinnade. Resonera kring detta och vad modet och musiken har för betydelse för skapandet av identitet?

★ Finns det en motsättning i mötet mellan subkulturer och kommersialism? Vad betyder det för en subkultur när dess attribut blir kommersialiserade – när den fångas upp av Hennes & Mauritz och Trackslistan och blir tillgänglig för ”Svensson”?

Rockmusik, myter och fantasier

John Lydon säger i filmens inledning syftande på rockbranschen: ”Tro inte på allt ni ser. Det är ett helvete, det är hårt, det är hemskt.” Rockbranschen är impregnerad av myter och mer eller mindre medvetna osanningar om rebelliskt leverne, frihetsdrömmar, my(s)tiska dödsfall, tragiska människoöden och legendariska uppgörelser. Sex Pistols korta karriär i branschen är inget undantag, snarare en arketyper. Det spekuleras exempelvis om gruppen när allt kommer omkring var en kommersiell skapelse av managern Malcolm McLaren. Enligt andra envisa rykten så är det inhyrda studiomusiker som spelar på skivorna de släppte – inte bandmedlemmarna själva.

Men kanske kan det hävdas att

sanningen i samband med rockmusik är en överskattad företeelse.

Rockmusikens kraft baserar sig till stor del på myter och fantasier som i synnerhet unga människor kan hänga upp sina drömmar på – det kan handla om texternas och musikens magi, eller om mytbildningen kring stjärnorna själva. Och är det något som är förödande för drömmarna så är det sanningen. Rockmusiken kan lägga grunden till en ställföreträdande verklighet när det vanliga livet inte riktigt räcker till och fungera som en frizon där man för en stund kan förändra sig själv och sitt eget liv och undkomma tristessen för en stund. Rockmusiken kan vara en tröst, en inspiration till uppbrott och den kan få oss att känna oss coolare och häftigare än vad vi kanske vågar vara ”ute” i verkligheten.

Sid Vicious tragiska öde är ett exempel på den mörkare och mer destruktiva sidan av rockbranschens fäbless för mytbildning. Sid Vicious var mer ett mytiskt objekt än en levande människa – hans kändisskap grundade sig helt på attityd, utseende och rykten om ett vilt liv. Efter hans död spädades floran av spekulationer och rykten på och ökade mytbildningen ytterligare. Bilderna på Sid Vicious nedgång i heroinets helvete gör att *The Filth and the Fury* kan ses som ett försök att punktera myten kring Sid Vicious och den drogromantik som ofta omgärdar rockmusiken. John Lydon har sagt att ”the Pistols wasn't about destroying ourselves, it was about destroying a situation that was destroying us.”

★ Hur reagerar man på filmens skildring av Sid Vicious?

★ När John Lydon, Steve Jones, Paul Cook och Glen Matlock intervjuas i nutid är deras ansikten dolda i motljus. Vilket kan syftet vara? Är det ett sätt att inte förstöra illusionen – att undvika det faktum att även unga fräcka rockmusiker en dag går verkligheten till mötes och blir slitna medelålders män?

★ Diskutera rockbranschen som myternas och drömmarnas marknad. Vill vi veta sanningen om våra idoler? Vad fyller musiken för roll i våra liv? Var finner vi våra hjältar och förebilder idag – i media framställs exempelvis IT-världens unga företagsledare närmast som rockstjärnor?

Mer att läsa

En detaljerad genomgång av punken och Sex Pistols historia som sätter händelserna i ett historiskt och samhälleligt perspektiv. *England's Dreaming – Sex Pistols and Punk Rock* (Faber and Faber, 1991) av Jon Savage.

I antologin *Tio meter upp i luften – en antologi om popmusik*, red. Jan Gradvall (Norstedts, 1997) skriver några journalister, författare och musiker om vad musik betytt just för dem.

Svensk rock – musik, lyrik, historik (Bo Ejeby Förlag, 1998) av Lars Lilliestam är en akademisk genomgång av den svenska rockhistorien som sätter rocken i en kulturteoretisk diskussion samt analyserar svenska rocktexter.

Ungdomskultur: Identitet/motstånd (Brutus Östlings Bokförlag Symposion, 1994) red. Johan Fornäs, Ulf Lindberg, Ove Sernhede. En antologi som introducerar några texter från de mest uppmärksammade skolorna inom ungdomskulturforskningen under 70- och 80-talen, nämligen brittisk subkulturforskning och västtysk socialisationsteori.

Ungdomskulturen och de Andra – Sex essäer om ungdom, identitet och modernitet (Bokförlaget Daidalos, 1996) av Ove Sernhede. Diskuterar ungdomskulturen utifrån modernitet och en etnisk dimension.

PRODUKTIONSUPPGIFTER

Storbritannien 1999

Regi: Julien Temple

Klippning: Niven Howie

Ljud: JohnHennessey, Nick Robertson, Geoff Tookey

Research: John Shearlaw

MEDVERKANDE

John Lydon/Johnny Rotten

Steve Jones

Paul Cook

Glen Matlock

Sid Vicious

m.fl

TEKNISKA UPPGIFTER

Speltid: 107 minuter

Format: Vidfilm

Ljud: Dolby SR

Censur: Från 11 år

Svensk premiär: 30.06.2000

DISTRIBUTION

Folkets Bio, Box 2068, 103 12

Stockholm Tel. 08-402 08 23, fax 08-

402 08 27 www.folketsbio.se

